

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीदयाशतकम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीदयाशतकम् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

प्रपद्ये तं गिरिं प्रायः
श्रीनिवासानुकम्पया।
इक्षुसारस्रवन्त्येव
यन्मूर्त्या शर्करायितम् ॥ १ ॥

विगाहे तीर्थबहुलां
शीतलां गुरुसन्ततिम्।
श्रीनिवासदयाम्भोधि
परीवाहपरम्पराम् ॥ २ ॥

कृतिनः कमलावास
कारुण्यैकान्तिनो भजे।
धत्ते यत्सूक्तिरूपेण
त्रिवेदी सर्वयोग्यताम् ॥ ३ ॥

पराशरमुखान् वन्दे
भगीरथनये स्थितान्।
कमलाकान्तकारुण्य
गङ्गाप्लावितमद्विधान् ॥ ४ ॥

अशेषविघ्नशमनम्
अनीकेश्वरमाश्रये।
श्रीमतः करुणाम्भोधौ
शिक्षास्रोत इवोत्थितम् ॥ ५ ॥

समस्तजननीं वन्दे
चैतन्यस्तन्यदायिनीम्।
श्रेयसीं श्रीनिवासस्य
करुणामिव रूपिणीम् ॥ ६ ॥

वन्दे वृषगिरीशस्य
महिषीं विश्वधारिणीम्।
तत्कृपाप्रतिघातानां
क्षमया वारणं यया ॥ ७ ॥

निशामयतु मां नीळा
यद्भोगपटलैर्ध्रुवम्।
भावितं श्रीनिवासस्य
भक्तदोषेष्वदर्शनम् ॥ ८ ॥

कमप्यनवधिं वन्दे
करुणावरुणालयम्।
वृषशैलतटस्थानां
स्वयं व्यक्तिमुपागतम् ॥ ९ ॥

अकिञ्चननिधिं सूतिम्
अपवर्गत्रिवर्गयोः।
अञ्जनाद्रीश्वरदयाम्
अभिष्टौमि निरञ्जनाम् ॥ १० ॥

अनुचरशक्त्यादिगुणाम्
अग्रेसरबोधविरचितालोकाम्।
स्वाधीनवृषगिरीशां
स्वयं प्रभूतां प्रमाणयामि दयाम् ॥ ११ ॥

अपि निखिललोकसुचरित-
मुष्टिन्धयदुरितमूर्च्छनाजुष्टम्।

सञ्जीवयतु दये माम्
अञ्जनगिरिनाथरञ्जनी भवती ॥ १२ ॥

भगवति दये भवत्या
वृषगिरिनाथे समाप्लुते तुङ्गे।
अप्रतिघमञ्जनानां
हस्तालम्बो मदागसां मृग्यः ॥ १३ ॥

कृपणजनकल्पलतिकां
कृतापराधस्य निष्क्रियामाद्याम्।
वृषगिरिनाथदये त्वां
विदन्ति संसारतारिणीं विबुधाः ॥ १४ ॥

वृषगिरिगृहमेधिगुणाः
बोधबलैश्वर्यवीर्यशक्तिमुखाः।
दोषा भवेयुरेते
यदि नाम दये त्वया विनाभूताः ॥ १५ ॥

आसृष्टिसन्ततानाम्
अपराधानां निरोधिनीं जगतः।
पद्मासहायकरुणे
प्रतिसञ्चरकेळिमाचरसि ॥ १६ ॥

अचिदविशिष्टान् प्रळये
जन्तूनवलोक्य जातनिर्वेदा।
करणकळेबरयोगं
वितरसि वृषशैलनाथकरुणे त्वम् ॥ १७ ॥

अनुगुणदशार्पितेन
श्रीधरकरुणे समाहितस्नेहा।
शमयसि तमः प्रजानां
शास्त्रमयेन स्थिरप्रदीपेन ॥ १८ ॥

रूढा वृषाचलपतेः

पादे मुखकान्तिपत्रळच्छाया।

करुणे सुखयसि विनतान्

कटाक्षविटपैः करापचेयफलैः ॥ १९ ॥

नयने वृषाचलेन्दोः

तारामैत्रीं दधानया करुणे।

दृष्टस्त्वयैव जनिमान्

अपवर्गमकृष्टपच्यमनुभवति ॥ २० ॥

समयोपनतैस्तव प्रवाहैः

अनुकम्पे कृतसम्प्लवा धरित्री।

शरणागतसस्यमालिनीयं

वृषशैलेशकृषीवलं धिनोति ॥ २१ ॥

कलशोदधिसम्पदो भवत्याः

करुणे सन्मतिमन्थसंस्कृतायाः।

अमृतांशमवैमि दिव्यदेहं

मृतसञ्जीवनमञ्जनाचलेन्दोः ॥ २२ ॥

जलधेरिव शीतता दये त्वं

वृषशैलाधिपतेः स्वभावभूता।

प्रलयारभटीनटीं तदीक्षां

प्रसभं ग्राहयसि प्रसत्तिलास्यम् ॥ २३ ॥

प्रणतप्रतिकूलमूलघाती

प्रतिघः कोऽपि वृषाचलेश्वरस्य।

कळमे यवसापचायनीत्या

करुणे किङ्करतां तवोपयाति ॥ २४ ॥

अबहिष्कृतनिग्रहान् विदन्तः

कमलाकान्तगुणान् स्वतन्त्रतादीन्।

अविकल्पमनुग्रहं दुहानां
भवतीमेव दये भजन्ति सन्तः ॥ २५ ॥

कमलानिलयस्त्वया दयाळुः
करुणे निष्करुणा निरूपणे त्वम्।
अत एव हि तावकाश्रितानां
दुरितानां भवति त्वदेव भीतिः ॥ २६ ॥

अतिलङ्घितशासनेष्वभीक्ष्णं
वृषशैलाधिपतिर्विजृम्भितोष्मा।
पुनरेव दये क्षमानिदानैः
भवतीमाद्रियते भवत्यधीनैः ॥ २७ ॥

करुणे दुरितेषु मामकेषु
प्रतिकारान्तरदुर्जयेषु खिन्नः।
कवचायितया त्वयैव शार्ङ्गी
विजयस्थानमुपाश्रितो वृषाद्रिम् ॥ २८ ॥

मयि तिष्ठति दुष्कृतां प्रधाने
मितदोषानितरान् विचिन्वती त्वम्।
अपराधगणैरपूर्णकुक्षिः
कमलाकान्तदये कथं भवित्री ॥ २९ ॥

अहमस्म्यपराधचक्रवर्ती
करुणे त्वं च गुणेषु सार्वभौमी।
विदुषी स्थितिमीदृशीं स्वयं मां
वृषशैलेश्वरपादसात् कुरु त्वम् ॥ ३० ॥

अशिथिलकरणेऽस्मिन्नक्षतश्वासवृत्तौ
वपुषि गमनयोग्ये वासमासादयेयम्।
वृषगिरिकटकेषु व्यञ्जयत्सु प्रतीतैः
मधुमथनदये त्वां वारिधाराविशेषैः ॥ ३१ ॥

अविदितनिजयोगक्षेममात्मानभिज्ञं
 गुणलवरहितं मां गोप्तुकामा दये त्वम्।
 परवति चतुरैस्ते विभ्रमैः श्रीनिवासे
 बहुमतिमनपायां विन्दसि श्रीधरण्योः ॥ ३२ ॥

फलवितरणदक्षं पक्षपातानभिज्ञं
 प्रगुणमनुविधेयं प्राप्य पद्मासहायम्।
 महति गुणसमाजे मानपूर्वं दये त्वं
 प्रतिवदसि यथार्हं पाप्मनां मामकानाम् ॥ ३३ ॥

अनुभवितुमघौघं नालमागामिकालः
 प्रशमयितुमशेषं निष्क्रियाभिर्न शक्यम्।
 स्वयमिति हि दये त्वं स्वीकृतश्रीनिवासा
 शिथिलितभवभीतिः श्रेयसे जायसे नः ॥ ३४ ॥

अवतरणविशेषैरात्मलीलापदेशैः
 अवमतिमनुकम्पे मन्दचित्तेषु विन्दन्।
 वृषभशिखरिनाथस्त्वन्निदेशेन नूनं
 भजति शरणभाजां भाविनो जन्मभेदान् ॥ ३५ ॥

परहितमनुकम्पे भावयन्त्यां भवत्यां
 स्थिरमनुपधि हार्दं श्रीनिवासो दधानः।
 ललितरुचिषु लक्ष्मीभूमिनीकासु नूनं
 प्रथयति बहुमानं त्वत्प्रतिच्छन्दबुद्ध्या ॥ ३६ ॥

वृषगिरिसविधेषु व्याजतो वासभाजां
 दुरितकलुषितानां दूयमाना दये त्वम्।
 करणविलयकाले कान्दिशीकस्मृतीनां
 स्मरयसि बहुलीलं माधवं सावधाना ॥ ३७ ॥

दिशि दिशि गतिविद्धिर्देशिकैर्नीयमाना
 स्थिरतरमनुकम्पे स्त्यानलग्ना गुणैस्त्वम्।

परिगतवृषशैलं पारमारोपयन्ती
भवजलधिगतानां पोतपात्री भवित्री ॥ ३८ ॥

परिमितफलसङ्गात् प्राणिनः किम्पचानाः
निगमविपणिमध्ये नित्यमुक्तानुषक्तम्।
प्रसदनमनुकम्पे प्राप्तवत्या भवत्या
वृषगिरिहरिनीलं व्यञ्जितं निर्विशन्ति ॥ ३९ ॥

त्वयि बहुमतिहीनः श्रीनिवासानुकम्पे
जगति गतिमिहान्यां देवि सम्मन्यते यः।
स खलु विबुधसिन्धौ सन्निकर्षे वहन्त्यां
शमयति मृगतृष्णावीचिकाभिः पिपासाम् ॥ ४० ॥

आज्ञां ख्यातिं धनमनुचरानाधिराज्यादिकं वा
काले दृष्ट्वा कमलवसतेरप्यकिञ्चित्कराणि।
पद्माकान्तं प्रणिहितवतीं पालनेऽनन्यसाध्ये
साराभिज्ञा जगति कृतिनः संश्रयन्ते दये त्वाम् ॥ ४१ ॥

प्राजापत्यप्रभृतिविभवं प्रेक्ष्य पर्यायदुःखं
जन्माकाङ्क्षन् वृषगिरिवने जग्मुषां तस्थुषां वा।
आशासानाः कतिचन विभोस्त्वत्परिष्वङ्गधन्यैः
अङ्गीकारं क्षणमपि दये हार्दतुङ्गैरपाङ्गैः ॥ ४२ ॥

नाभीपद्मस्फुरणसुभगा नव्यनीलोत्पलाभा
क्रीडाशैलं कमपि करुणे वृण्वती वेङ्कटाख्यम्।
शीता नित्यं प्रसदनवती श्रद्धधानावगाह्या
दिव्या काचिज्जयति महती दीर्घिका तावकीना ॥ ४३ ॥

यस्मिन् दृष्टे तदितरसुखैर्गम्यते गोष्पदत्वं
सत्यं ज्ञानं त्रिभिरवधिभिर्मुक्तमानन्दसिन्धुम्।
त्वत्स्वीकारात् तमिह कृतिनः सूरिवृन्दानुभाव्यम्
नित्यापूर्वं निधिमिव दये निर्विशन्त्यञ्जनाद्रौ ॥ ४४ ॥

सारं लब्ध्वा कमपि महतः श्रीनिवासाम्बुराशेः
 काले काले घनरसवती काळिकेवानुकम्पे।
 व्यक्तोन्मेषा मृगपतिगिरौ विश्वमाप्याययन्ती
 शीलोपज्ञं क्षरति भवती शीतळं सद्गुणौघम् ॥ ४५ ॥

भीमे नित्यं भवजलनिधौ मज्जतां मानवानाम्
 आलम्बार्थं वृषगिरिपतिस्त्वन्निदेशात् प्रयुङ्क्ते।
 प्रज्ञासारं प्रकृतिमहता मूलभागेन जुष्टं
 शाखाभेदैः सुभगमनघं शाश्वतं शास्त्रपाणिम् ॥ ४६ ॥

विद्वत्सेवाकतकनिकषैर्वीतपङ्काशयानां
 पद्माकान्तः प्रणयति दये दर्पणं ते स्वशास्त्रम्।
 लीलादक्षां त्वदनवसरे लालयन् विप्रलिप्सां
 मायाशास्त्राण्यपि दमयितुं त्वत्प्रपन्नप्रतीपान् ॥ ४७ ॥

दैवात् प्राप्ते वृषगिरितटं देहिनि त्वन्निदानात्
 स्वामिन् पाहीत्यवशवचने विन्दति स्वापमन्त्यम्।
 देवः श्रीमान् दिशति करुणे दृष्टिमिच्छंस्त्वदीयाम्
 उद्धातेन श्रुतिपरिषदामुत्तरेणाभिमुख्यम् ॥ ४८ ॥

श्रेयःसूतिं सकृदपि दये सम्मतां यः सखीं ते
 शीतोदारामलभत जनः श्रीनिवासस्य दृष्टिम्।
 देवादीनामयमनृणतां देहवत्त्वेऽपि विन्दन्
 बन्धान्मुक्तो बलिभिरनघैः पूर्यते तत्प्रयुक्तैः ॥ ४९ ॥

दिव्यापाङ्गं दिशसि करुणे येषु सद्देशिकात्मा
 क्षिप्रं प्राप्ता वृषगिरिपतिं क्षत्रबन्धादयस्ते।
 विश्वाचार्या विधिशिवमुखाः स्वाधिकारोपरुद्धाः
 मन्ये माता जड इव सुते वत्सला मादृशे त्वम् ॥ ५० ॥

अतिकृपणोऽपि जन्तुरधिगम्य दये भवतीम्
 अशिथिलधर्मसेतुपदवीं रुचिरामचिरात्।

अमितमहोर्मिजालमतिलङ्घ्य भवाम्बुनिधिं
भवति वृषाचलेशपदपत्तननित्यधनी ॥ ५१ ॥

अभिमुखभावसम्पदभिसम्भविनां भविनां
क्वचिदुपलक्षिता क्वचिदभङ्गुरगूढगतिः ।
विमलरसावहा वृषगिरीशदये भवती
सपदि सरस्वतीव शमयत्यघमप्रतिघम् ॥ ५२ ॥

अपि करुणे जनस्य तरुणेन्दुविभूषणताम्
अपि कमलासनत्वमपि धाम वृषाद्रिपतेः ।
तरतमतावशेन तनुते ननु ते विततिः
परहितवर्षणा परिपचेळिमकेळिमती ॥ ५३ ॥

धृतभुवना दये त्रिविधगत्यनुकूलतरा
वृषगिरिनाथपादपरिरम्भवती भवती ।
अविदितवैभवाऽपि सूरसिन्धुरिवातनुते
सकृदवगाहमानमपतापमपापमपि ॥ ५४ ॥

निगमसमाश्रिता निखिललोकसमृद्धिकरी
भजदधकूलमुद्रुजगतिः परितप्तहिता ।
प्रकटितहंसमत्स्यकमठाद्यवतारशता
विबुधसरिच्छ्रियं वृषगिरीशदये वहसि ॥ ५५ ॥

जगति मितम्पचा त्वदितरा तु दये तरळा
फलनियमोज्झिता भवति सन्तपनाय पुनः ।
त्वमिह निरङ्कुशप्रशकनादिविभूतिमती
वितरसि देहिनां निरवधिं वृषशैलनिधिम् ॥ ५६ ॥

सकरुणलौकिकप्रभुपरिग्रहनिग्रहयोः
नियतिमुपाधिचक्रपरिवृत्तिपरम्परया ।
वृषभमहीधरेशकरुणे वितरङ्गयतां
श्रुतिमितसम्पदि त्वयि कथं भविता विशयः ॥ ५७ ॥

वृषगिरिकृष्णमेघजनितां जनितापहरां
 त्वदभिमतिं सुवृष्टिमुपजीव्य निवृत्ततृषः।
 बहुषु जलाशयेषु बहुमानमपोह्य दये
 न जहति सत्यथं जगति चातकवत् कृतिनः ॥ ५८ ॥

त्वद्दुदयतूलिकाभिरमुना वृषशैलजुषा
 स्थिरचरशिल्पिनैव परिकल्पितचित्रधियः।
 यतिपतियामुनप्रभृतयः प्रथयन्ति दये
 जगति हितं न नस्त्वयि भरन्यसनादधिकम् ॥ ५९ ॥

मृदुहृदये दये मृदितकामहिते महिते
 धृतविबुधे बुधेषु विततात्मधुरे मधुरे।
 वृषगिरिसार्वभौमदयिते मयि ते महतीं
 भवुकनिधे निधेहि भवमूलहरां लहरीम् ॥ ६० ॥

अकूपारैरेकोदकसमयवैतण्डिकजवैः
 अनिर्वाप्यां क्षिप्रं क्षपयितुमविद्याख्यबडबाम्।
 कृपे त्वं तत्तादृक्प्रथिमवृषपृथ्वीधरपति-
 स्वरूपद्वैगुण्यद्विगुणनिजबिन्दुः प्रभवसि ॥ ६१ ॥

विवित्सावेताळीविगमपरिशुद्धेऽपि हृदये
 पटुप्रत्याहारप्रभृतिपुटपाकप्रचकिताः।
 नमन्तस्त्वां नारायणशिखरिकूटस्थकरुणे
 निरुद्धत्वद्द्रोहा नृपतिसुतनीतिं न जहति ॥ ६२ ॥

अनन्याधीनः सन् भवति परतन्त्रः प्रणमतां
 कृपे सर्वद्रष्टा न गणयति तेषामपकृतिम्।
 पतिस्त्वत्पारार्थ्यं प्रथयति वृषक्षमाधरपतिः
 व्यवस्थां वैयात्यादिति विघटयन्ती विहरसि ॥ ६३ ॥

अपां पत्युः शत्रूनसहनमुनेर्धर्मनिगळं
 कृपे काकस्यैकं हितमिति हिनस्ति स्म नयनम्।

विलीनस्वातन्त्र्यो वृषगिरिपतिस्त्वद्विहृतिभिः
दिशत्येवं देवो जनितसुगतिं दण्डनगतिम् ॥ ६४ ॥

निषादानां नेता कपिकुलपतिः कापि शबरी
कुचेलः कुब्जा सा ब्रजयुवतयो माल्यकृदिति ।
अमीषां निम्नत्वं वृषगिरिपतेरुन्नतिमपि
प्रभूतैः स्रोतोभिः प्रसभमनुकम्पे समयसि ॥ ६५ ॥

त्वया दृष्टस्तुष्टिं भजति परमेष्ठी निजपदे
वहन् मूर्तीरष्टौ विहरति मृडानीपरिवृढः ।
बिभर्ति स्वाराज्यं वृषशिखरिशृङ्गारिकरुणे
शुनासीरो देवासुरसमरनासीरसुभटः ॥ ६६ ॥

दये दुग्धोदन्वद्व्यतियुतसुधासिन्धुनयतः
त्वदाश्लेषान्नित्यं जनितमृतसञ्जीवनदशाः ।
स्वदन्ते दान्तेभ्यः श्रुतिवदनकर्पूरगुळिकाः
विषुण्वन्तश्चित्तं वृषशिखरिविश्वम्भरगुणाः ॥ ६७ ॥

जगज्जन्मस्थेमप्रळयरचनाकेळिरसिकः
विमुक्त्येकद्वारं विघटितकवाटं प्रणयिनाम् ।
इति त्वय्यायत्तं द्वितयमुपधीकृत्य करुणे
विशुद्धानां वाचां वृषशिखरिनाथः स्तुतिपदम् ॥ ६८ ॥

कलिक्षोभोन्मीलत्क्षितिकलुषकूलङ्कषजवैः
अनुच्छेदैरेतैरवटतटवैषम्यरहितैः ।
प्रवाहैस्ते पद्मासहचरपरिष्कारिणि कृपे
विकल्प्यन्तेऽनल्पा वृषशिखरिणो निर्झरगणाः ॥ ६९ ॥

खिलं चेतोवृत्तेः किमिदमिति विस्मेरभुवनं
कृपे सिंहक्षमाभृत्कृतमुखचमत्कारकरणम् ।
भरन्यासच्छन्नप्रबलवृजिनप्राभृतभृतां
प्रतिप्रस्थानं ते श्रुतिनगरशृङ्गाटकजुषः ॥ ७० ॥

त्रिविधचिदचित्सत्तास्थेमप्रवृत्तिनियामिका
 वृषगिरिविभोरिच्छा सा त्वं परैरपराहता।
 कृपणभरभृत् किङ्कर्वाणप्रभूतगुणान्तरा
 वहसि करुणे वैचक्षण्यं मदीक्षणसाहसे ॥ ७१ ॥

वृषगिरिपतेर्हृद्या विश्वावतारसहायिनी
 क्षपितनिखिलावद्या देवि क्षमादिनिषेविता।
 भुवनजननी पुंसां भोगापवर्गविधायिनी
 वित्तमसि पदे व्यक्तिं नित्यां विभर्षि दये स्वयम् ॥ ७२ ॥

स्वयमुदयिनः सिद्धाद्याविष्कृताश्च शुभालयाः
 विविधविभवव्यूहावासाः परं च पदं विभोः।
 वृषगिरिमुखेष्वेतेष्विच्छावधिप्रतिलब्धये
 दृढविनिहिता निश्रेणिस्त्वं दये निजपर्वभिः ॥ ७३ ॥

हितमिति जगद्दृष्ट्या क्लृप्तैरक्लृप्तफलान्तरैः
 अमतिविहितैरन्यैर्धर्मायितैश्च यदृच्छया।
 परिणतबहुच्छद्वा पद्मासहायदये स्वयं
 प्रदिशसि निजाभिप्रेतं नः प्रशाम्यदपत्रपा ॥ ७४ ॥

अतिविधिशिवैरैश्वर्यात्मानुभूतिरसैर्जनान्
 अहृदयमिहोपच्छन्दैषामसङ्गदशार्थिनी।
 तृषितजनतातीर्थस्नानक्रमक्षपितैनसां
 वितरसि दये वीतातङ्का वृषाद्रिपतेः पदम् ॥ ७५ ॥

वृषगिरिसुधासिन्धौ जन्तुर्दये निहितस्त्वया
 भवभयपरीतापच्छित्त्यै भजन्नघमर्षणम्।
 मुषितकलुषो मुक्तेरग्रेसरैरभिपूर्यते
 स्वयमुपनतैः स्वात्मानन्दप्रभृत्यनुबन्धिभिः ॥ ७६ ॥

अनितरजुषामन्तर्मूलेऽप्यपायपरिप्लवे
 कृतविदनघा विच्छिदौषां कृपे यमवश्यताम्।

प्रपदनफलप्रत्यादेशप्रसङ्गविवर्जितं
प्रतिविधिमुपाधत्से सार्धं वृषाद्रिहितैषिणा ॥ ७७ ॥

क्षणविलयिनां शास्त्रार्थानां फलाय निवेशिते
सुरपितृगणे निर्वेशात् प्रागपि प्रळयं गते।
अधिगतवृषक्षमाभृन्नाथामकालवशंवदां
प्रतिभुवमिह व्याचख्युस्त्वां कृपे निरुपप्लवाम् ॥ ७८ ॥

त्वदुपसदनादद्य श्वो वा महाप्रळयेऽपि वा
वितरति निजं पादाम्भोजं वृषाचलशेखरः।
तदिह करुणे तत्तत्क्रीडातरङ्गपरम्परा-
तरतमतया जुष्टायास्ते दुरत्ययतां विदुः ॥ ७९ ॥

प्रणिहितधियां त्वत्सम्पृक्ते वृषाद्रिशिखामणौ
प्रसृमरसुधाधाराकारा प्रसीदति भावना।
दृढमिति दये दत्तास्वादं विमुक्तिवलाहकं
निभृतगरुतो निध्यायन्ति स्थिराशयचातकाः ॥ ८० ॥

कृपे विगतवेलया कृतसमग्रपोषैस्त्वया
कलिज्वलनदुर्गते जगति काळमेघायितम्।
वृषक्षितिधरादिषु स्थितिपदेषु सानुप्लवैः
वृषाद्रिपतिविग्रहैर्व्यपगताखिलावग्रहैः ॥ ८१ ॥

प्रसूय विविधं जगत् तदभिवृद्धये त्वं दये
समीक्षणविचिन्तनप्रभृतिभिः स्वयं तादृशैः।
विचित्रगुणचित्रितां विविधदोषवैदेशिकीं
वृषाचलपतेस्तनुं विशसि मत्स्यकूर्मादिकाम् ॥ ८२ ॥

युगान्तसमयोचितं भजति योगनिद्रारसं
वृषक्षितिभृदीश्वरे विहरणक्रमाज्जाग्रति।
उदीर्णचतुरर्णवीकदनवेदिनी मेदिनीं
समुद्धृतवती दये तदभिजुष्टया दंष्ट्रया ॥ ८३ ॥

सटापटलभीषणे सरभसाट्टहासोद्धटे
स्फुरत्क्रुधि परिस्फुटद्भुकुटिकेऽपि वक्त्रे कृते।
दये वृषगिरीशितुर्दनुजडिम्भदत्तस्तना
सरोजसदृशा दृशा समुदिताकृतिर्दृश्यसे ॥ ८४ ॥

प्रसक्तमधुना विधिप्रणिहितैः सपर्योदकैः
समस्तदुरितच्छिदा निगमगन्धिना त्वं दये।
अशेषमविशेषतस्त्रिजगदञ्जनाद्रीशितुः
चराचरमचीकरश्चरणपङ्कजेनाङ्कितम् ॥ ८५ ॥

परश्वथतपोधनप्रथनसत्क्रतूपाकृत-
क्षितीश्वरपशुक्षरत्क्षतजकुङ्कुमस्थासकैः।
वृषाचलदयाळुना ननु विहर्तुमालिप्यथाः
निधाय हृदये दये निहतरक्षितानां हितम् ॥ ८६ ॥

कृपे कृतजगद्धिते कृपणजन्तुचिन्तामणे
रमासहचरं तदा रघुधुरीणयन्त्या त्वया।
व्यभज्यत सरित्पतिः सकृदवेक्षणात् तत्क्षणात्
प्रकृष्टबहुपातकप्रशमहेतुना सेतुना ॥ ८७ ॥

कृपे परवतस्त्वया वृषगिरीशितुः क्रीडितं
जगद्धितमशेषतस्तदिदमित्थमर्थाप्यते।
मदच्छलपरिच्युतप्रणतदुष्कृतप्रेक्षितैः
हतप्रबलदानवैर्हलधरस्य हेलाशतैः ॥ ८८ ॥

प्रभूतविबुधद्विषद्भरणखिन्नविश्वम्भरा-
भरापनयनच्छलात् त्वमवतार्य लक्ष्मीधरम्।
निराकृतवती दये निगमसौधदीपश्रिया
विपश्चिदविगीतया जगति गीतयाऽन्धं तमः ॥ ८९ ॥

वृषाद्रिहयसादिनः प्रबलदोर्मरुत्प्रेङ्खितः
त्विषा स्फुटतटिद्गुणस्त्वदवसेकसंस्कारवान्।

करिष्यति दये कलिप्रबलघर्मनिर्मूलनः
पुनः कृतयुगाङ्कुरं भुवि कृपाणधाराधरः ॥ ९० ॥

विश्वोपकारमिति नाम सदा दुहानाम्
अद्यापि देवि भवतीमवधीरयन्तम्।
नाथे निवेशय वृषाद्रिपतेर्दये त्वं
न्यस्तस्वरक्षणभरं त्वयि मां त्वयैव ॥ ९१ ॥

नैसर्गिकेण तरसा करुणे नियुक्ता
निम्नेतरेऽपि मयि ते विततिर्यदि स्यात्।
विस्मापयेदृषगिरीश्वरमप्यवार्या
वेलातिलङ्घनदशेव महाम्बुराशेः ॥ ९२ ॥

विज्ञातशासनगतिर्विपरीतवृत्त्या
वृत्रादिभिः परिचितां पदवीं भजामि।
एवंविधे वृषगिरीशदये मयि त्वं
दीने विभोः शमय दण्डधरत्वलीलाम् ॥ ९३ ॥

मासाहसोक्तिघनकञ्चुकवञ्चितान्यः
पश्यत्सु तेषु विदधाम्यतिसाहसानि।
पद्मासहायकरुणे न रुणत्सि किं त्वं
घोरं कुलिङ्गशकुनेरिव चेष्टितं मे ॥ ९४ ॥

विक्षेपमर्हसि दये विपलायितेऽपि
व्याजं विभाव्य वृषशैलपतेर्विहारम्।
स्वाधीनसत्त्वसरणिः स्वयमत्र जन्तौ
द्राघीयसी दृढतरा गुणवागुरा त्वम् ॥ ९५ ॥

सन्तन्यमानमपराधगणं विचिन्त्य
त्रस्यामि हन्त भवतीं च विभावयामि।
अह्नाय मे वृषगिरीशदये जहीमाम्
आशीविषग्रहणकेळिनिभामवस्थाम् ॥ ९६ ॥

औत्सुक्यपूर्वमुपहृत्य महापराधान्
 मातः प्रसादयितुमिच्छति मे मनस्त्वाम्।
 आलिह्य तान् निरवशेषमलब्धतृप्तिः
 ताम्यस्यहो वृषगिरीशधृता दये त्वम् ॥ ९७ ॥

जह्यादृषाचलपतिः प्रतिघेऽपि न त्वां
 घर्मोपतप्त इव शीतळतामुदन्वान्।
 सा मामरुन्तुदभरन्यसनानुवृत्तिः
 तद्वीक्षणैः स्पृश दये तव केळिपद्मैः ॥ ९८ ॥

दृष्टेऽपि दुर्बलधियं दमनेऽपि दृप्तं
 स्नात्वाऽपि धूळिरसिकं भजनेऽपि भीमम्।
 बद्ध्वा गृहाण वृषशैलपतेर्दये मां
 त्वद्वारणं स्वयमनुग्रहशृङ्खलाभिः ॥ ९९ ॥

नातः परं किमपि मे त्वयि नाथनीयं
 मातर्दये मयि कुरुष्व तथा प्रसादम्।
 बद्धादरो वृषगिरिप्रणयी यथाऽसौ
 मुक्तानुभूतिमिह दास्यति मे मुकुन्दः ॥ १०० ॥

निःसीमवैभवजुषां मिषतां गुणानां
 स्तोतुर्दये वृषगिरीशगुणेश्वरीं त्वाम्।
 तैरेव नूनमवशैरभिनन्दितं मे
 सत्यापितं तव बलादकुतोभयत्वम् ॥ १०१ ॥

अद्यापि तद्वृषगिरीशदये भवत्याम्
 आरम्भमात्रमनिदम्प्रथमस्तुतीनाम्।
 सन्दर्शितस्वपरनिर्वहणा सहेथाः
 मन्दस्य साहसमिदं त्वयि वन्दिनो मे ॥ १०२ ॥

प्रायो दये त्वदनुभावमहाम्बुराशौ
 प्राचेतसप्रभृतयोऽपि परं तटस्थाः।

तत्रावतीर्णमतलस्पृशमाप्लुतं मां
पद्मापतेः प्रहसनोचितमाद्रियेथाः ॥ १०३ ॥

वेदान्तदेशिकपदे विनिवेश्य बालं
देवो दयाशतकमेतदवादयन्माम्।
वैहारिकेण विधिना समये गृहीतं
वीणाविशेषमिव वेङ्कटशैलनाथः ॥ १०४ ॥

अनवधिमधिकृत्य श्रीनिवासानुकम्पाम्
अवितथविषयत्वात्विश्वमव्रीडयन्ती।
विविधकुशलनीवी वेङ्कटेशप्रसूता
स्तुतिरियमनवद्या शोभते सत्त्वभाजाम् ॥ १०५ ॥

शतकमिदमुदारं सम्यगभ्यस्यमानान्
वृषगिरिमधिरुह्य व्यक्तमालोकयन्ती।
अनितरशरणानामाधिराज्येऽभिषिञ्चेत्
शमितविमतपक्षा शार्ङ्गधन्वानुकम्पा ॥ १०६ ॥

विश्वानुग्रहमातरं व्यतिषजत्स्वर्गापवर्गां सुधा-
सध्रीचीमिति वेङ्कटेश्वरकविर्मक्त्या दयामस्तुत।
पद्यानामिह यद्विधेयभगवत्सङ्कल्पकल्पद्रुमात्
झञ्झामारुतधूतचूतनयतः साम्पातिकोऽयं क्रमः ॥ १०७ ॥

कामं सन्तु मिथःकरम्बितगुणावदानि पदानि नः
कस्यास्मिन् शतके सदम्बुकतके दोषश्रुतिं क्षाम्यति।
निष्प्रत्यूहवृषाद्रिनिर्झरझरत्कारच्छलेनोच्चलन्
दीनालम्बनदिव्यदम्पतिदयाकल्लोलकोलाहलः ॥ १०८ ॥

॥ इति श्रीदयाशतकं समाप्तम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥